

Ris og ros fra lokalavdelingene

Arne Olav L. Hageberg

Journalist og nettansvarleg i Psykologtidsskriftet

Nina Strand

journalist i Tidsskrift for Norsk psykologforening

Tidsskriftet kontaktet tre lokalavdelinger og ba dem komme med en ros og en ris til sentralstyre og ledelse. Vi spurte også hvilken landsmøtesak som særlig engasjerer.

Finnmark:

Ros: Vi vil rose ledelsen for den offensive satsingen de igangsatte angående arbeidet med å øke andelen psykologer til kommunal sektor. Vi er flere psykologer som har jobbet i førstelinjen og opplevd at det er et stort udekket psykologbehov i skoler, barne-hager, helsesektoren. Ikke minst ser vi at det er mye vi psykologer kan bidra med i førstelinjen. Det er et skrikende behov for kommunale psykologer, så fortsett det gode arbeidet.

Ris: Vår lokalavdeling hadde ønsket en mer fysisk tilstedeværelse av ledelsen her i Finnmark, gjerne med besøk og deltakelse på diverse møter som vi avholder. Der kunne vi fått mulighet til å drøfte lokale utfordringer som vi kjenner på i vår hverdag, både i arbeidslivet og i vår fagpolitiske virksomhet. Vi sliter med rekruttering til lokale verv og tror jevnlig besøk av den sentrale ledelsen kunne vært til stor inspirasjon for medlemmer og motivert til deltakelse i lokalavdelingen. Mer fokus på Nord-Norge og mer tilstedeværelse ville vært flott. Egentlig sier vi jo her at vi savner dem, så det er vel ikke ris!

Landsmøtesak som engasjerer: Det skal bli spennende å se hvordan debatten om de nye endringene i spesialistreglementet vil forløpe. Jeg tror endringer i reglementet er nødvendig for at psykologer skal kunne møte samfunnsutviklingen, som utfordrer vår faggruppe med nye krav om kompetanse. Spesielt ser man dette ved psykisk lidelse som årsak til sykemelding, uførhet og tilbakeføring til arbeidslivet, i tillegg til at psykiske plager er økende blant ungdom som ikke henvises spesialisttjenesten. Det er altså på førstelinjenivå at behovet for psykologer øker.

Renate Berg

Rogaland:

Ros: Vi ønsker å rose Psykologforeningens arbeid for å lære opp, hjelpe og bistå lokale tillitsvalgte med lønnsforhandlinger. Forhandlingsavdelingen har vært tilgjengelig på mobil under pågående forhandlinger, og det har en rekke anledninger for tillitsvalgte til å gå på kurs.

Skulle vi få anledning til å nevne flere ting, er det bra at Psykologforeningen ansatte samfunnskontakt og nå kommunikasjonssjef som kan hjelpe til med å gjøre foreningen mer synlig i media og for folk flest, og få større påvirkningskraft i viktige saker.

Ris: Huskjøpssaken er den enkeltsak vi i Rogaland ønsker å rise foreningen for. Både mangelen på informasjon og den knappe tiden til rådighet før saken måtte avgjøres, er kritikkverdig.

Privatpraktiserende psykologer i Rogaland synes ikke foreningen gjør nok for å ivareta deres interesser. De har ikke den samme lønnsutvikling som andre psykologgrupper, og frykter nå for en større omlegging av driftsavtalene.

Landsmøtesak som engasjerer: Vi er jo engasjert i de fleste sakene, men kanskje spesielt i presidentvalget og hovedsatsningsområdene.

Jan Mydland

Hedmark

Ros: Foreningen virker godt smurt i forhold til hvordan den fungerer, og den fremstår som en forening med lite uro og konflikter. Vi synes foreningen har gjort en god jobb i forhold til rettigheter og lønn for psykologer. Dette har bidratt til en god arbeidsdag for oss psykologer.

Ris: Å være opptatt av egen vinning først og fremst ligger til dels i en fagforenings natur. Mye av foreningens aktivitet handler om å slåss for det vi kan få til: tjene mer, ha lov til mer, være mer ettertraktet alene, mer makt og lignende. Men vi synes foreningen i sin iver etter dette mister perspektiver på det som er litt større enn oss selv. Det har vært lite fokus på utvikling av det feltet vi jobber innenfor, også når det går utenfor vårt eget virkefelt. Vi savner at foreningen gjør en innsats for å utvikle behandlingsfeltet, både i forhold til andre fagfolk vi samarbeider med og dem vi skal gjøre noe for (klientene), og ikke bare er opptatt av å mele vår egen kake.

Hvis vi skal gi ris for en konkret sak, må det bli det ekstraordinære landsmøtet. Det ble brukt mye penger på noe som i ettertid viste seg å være altfor dårlig forberedt. Vi synes dessuten ledelsen kunne ha vist en noe mer ydmyk holdning i forhold til dette og skrevet noe i etterkant om de feilene som ble gjort

Landsmøtesak som engasjerer: Vi er mest engasjert i presidentvalget. Vi håper en ny president kan gjøre foreninga mer tydelig i forhold til saker som er større enn oss selv, hvordan vi fungerer i forhold til de som er rundt oss, og hvordan vi kan bidra til en bedre «psykisk verden».

Birgit Valla